Raport z laboratoriów 6 – układy równań liniowych

→ Uwagi wstępne:

Program na początku po jego uruchomieniu pyta, które ćwiczenie (który case w switch'u) ma wykonać. Należy podać numer ćwiczenia. Program korzysta z dołączonego pliku gauss.cpp, w którym należy na samej górze zdefiniować dodatkowo N, tj napisać *const int N=50*, żeby program działał poprawnie (okazało się, że nie wystarczy zadeklarować stałej w pliku main.cpp; trzeba tę czynność również powtórzyć w gauss.cpp).

→ Ćwiczenie 1 (w kodzie case:1)

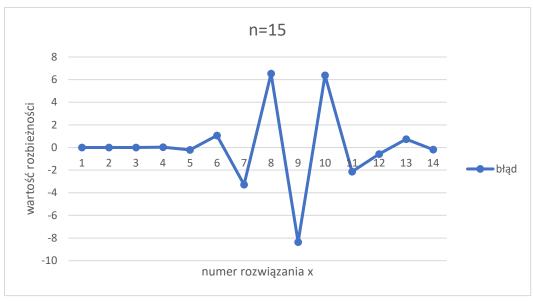
Celem tej części kodu jest rozwiązanie układu równań liniowych metodą Gaussa, gdzie macierz współczynników jest macierzą Hilberta a macierz wyrazów wolnych jest sumą współczynników w danym wierszu. Napisałem funkcje, o których jest mowa w zadaniu 2 w instrukcji, rozwiązałem układ równań z wykorzystaniem metody Gaussa dla różnych n (dla różnych wymiarów macierzy n x n), oto kilka wyników rozwiązań układu:

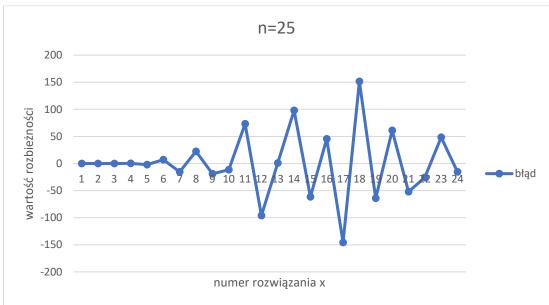
```
Wyniki dla n=10
1.00000
1.00000
0.999998
1.000020
0.999903
1.000267
0.999563
000000
1.000421
0.999779
```

```
Wyniki dla n=20
1.0000075
1.000075
0.997232
1.043007
0.657461
2.485524
-2.218021
2.012694
11.914026
-20.728838
5.732215
34.233277
-42.153623
18.7277388
2.721547
-16.803379
49.405743
-57.516277
33.288344
-5.798746
```

Zgodnie z instrukcją wartość parametru n należy zmieniać ręcznie w kodzie. Domyślna wartość n to 6, czyli program liczy rozwiązanie metodą Gaussa dla sześciu równań z sześcioma niewiadomymi.

A tutaj wykresy rozbieżności wyników dla kolejnych rozwiązań dla konkretnych n:

→ Ćwiczenie 2 (w kodzie case:2)

Celem tej części kodu jest wyznaczenie macierzy trójkątnej. Ta część programu domyślnie jest realizowana dla n=7, jednakże to można zmienić ręcznie w kodzie. W kodzie znajdują się również szczegółowe komentarze po kolei co jest liczone, zatem tutaj umieszczę jedynie przykładowe wyniki:

```
F:\WOJTEK\STUDIA\SEM2\informatyka 2\laby6\Debug\laby6.exe
     rozwiazanie metoda Gaussa
obliczane macierzy trojkatnej oraz wyznacznika
 Podaj numer cwiczenia: 2
Wyniki dla n = 7
Macierz wyjsciowa
1.000000 0
                        .500000
                                                                    .250000
                        333333
250000
          zdiagonalizowana
                                                                                                                                    0.142857
                                                                                        0.200000
                                                                 0.075000
0.008333
0.000357
  ааааааа
                      -0.000000
                     0.000000
                                                                                                              0.000992
0.000057
                                                                                                                                    0.001190
0.000093
0.000000
а аооооо
                                           0.000000
                                                                  0.000000
                                                                                        0.000023
0.000000
                      0.000000
                                           0.000000
                                                                  0.000000
                                                                                        0.000000
                                                                                                              0.000000
                                                                                                                                    0.000000
wyznacznik = 4.8358e-25_
```

```
F:\WOJTEK\STUDIA\SEM2\informatyka 2\laby6\Debug\laby6.exe
     rozwiazanie metoda Gaussa
    obliczane macierzy trojkatnej oraz wyznacznika
 Podaj numer cwiczenia: 2
Wyniki dla n = 4
Macierz wyjsciowa
1.000000
                   0.500000
                                       0.333333
                                                          0.250000
                                      0.250000
0.200000
                   0.333333
0.250000
0.200000
                                                          0.200000
0.500000
0.333333
0.250000
                                                             166667
                                       0.166667
Macierz zdiagonalizowana
1.000000
0.000000
                   0.500000
                   0.083333
                                       0.083333
                                                          0.075000
                   -0.000000
0.000000
                                       0.005556
                                                          0.008333
                   0.000000
0.000000
                                       0.000000
wyznacznik = 1.65344e-07
```

→ Ćwiczenie 3: (w kodzie case:3)

Program ma sczytywać macierz oraz wektor b z wcześniej utworzonych plików. Żeby program był bardziej uniwersalny w pliku z danymi pierwsza wartość musi określać liczbę równań w układzie. Dalej plik ma zawierać wypisaną macierz A, a pod jej ostatnim elementem ma się znajdować wektor b. Program będzie po kolei sczytywał wartości dla odpowiednio kolejnych wierszy i kolumn, następnie wczyta wektor b i obliczy x za pomocą metody Gaussa. Do tego celu musze zastosować dynamiczną alokację pamięci. W dodatku potrzebuję zmodyfikować funkcje wyświetlające macierz czy wektor. W tym celu napisałem nowe funkcje: DisplayMatrixw(n, M) oraz DisplayVecw(n, b), które jako argumenty przyjmują odpowiednio wskaźnik do macierzy i wektora (zmiana jest spowodowana dynamicznie zaalokowanym wektorem i macierzą). Ponadto napisałem nową funkcję void gaussw(int n, double **a, double *b, double *x), która różni się od bazowej funkcji zawartej w pliku gauss.cpp jedynie rodzajem przyjmowanych argumentów.

 Program wczytuje wartości w sposób wyżej omówiony z pliku2.txt, w którym znajduje się "macierz Hilberta", następnie wczytuje wektor

Dla podanych wartości wylicza wektor x

Wyniki nie są zaskakujące; wczytałem macierz Hilberta i wektor wyrazów wolnych jej odpowiadający i otrzymałem wyniki jak poprzednio. Sugeruje to, że program działa poprawnie.

→ Ćwiczenie 4: (w kodzie case 4:)

Celem tej części kodu jest obliczenie metodą Gaussa rozwiązań układu równań wykorzystując dynamiczną alokację pamięci. Jest to niejako połączenie ćwiczenia 1 oraz 3, które są wyżej omówione. Ponieważ dynamiczną alokację pamięci zastosowałem i omówiłem już w case:3 (zadanie 5 w instrukcji) to tutaj wykorzystam już wcześniej napisane funkcje *DisplayMatrixw*, *DisplayVecw*, gaussw, które są dostosowane do dynamicznie zalokowanych tablic. Dodatkowo potrzebuję funkcji *HilbertMatrixw*(n, M), ComputeVecw(n, M, b), które będą tworzyły macierz współczynników wg algorytmu podanego w instrukcji oraz zdefiniują wektor wyrazów

wolnych. Schemat programu jest identyczny z tym co mam w case 1:, jedyna zmiana to alokacja pamięci. Tutaj użytkownik musi podać z klawiatury liczbę równań n.

```
| FAWOJEKSTUDIASEM2informatyka 2laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebug\laby6iDebu
```

Wyniki tej części programu oczywiście są identyczne z wynikami ćwiczenia 1 dla tej samej liczby równań.